

[Simonsen.]

Jeg gerne spørge ministeren, om denne sag, som jeg mener først og fremmest skal ses på baggrund af den reaktion, der er hos medarbejderne, mindre de procedurer, der har været anvendt indtil nu, alligevel ikke giver ministeren anledning til overvejelser i retning af at indføre forbedrede samarbejdsmetoder inden for en virksomhed som denne, der jo i så stor udstrækning kan paralleliseres med en privat virksomhed.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg må sige, at jeg står lidt uforstående over for hr. Simonsens sidste indlæg. Hr. Simonsen var af den opfattelse, at informationen havde været mangelfuld. Jeg redegjorde for, i hvilket omfang vi havde informeret, og hr. Simonsen replicerede herefter ikke med eksempler på, hvori den manglende information bestod. Det havde i og for sig klædt spørgeren at komme med eksempler i stedet for en række lidt bredere påstande om manglende information. Tværtimod har jeg nævnt og vil gerne gentage alle de bestræbelser, der udfoldes fra medarbejdernes side med henblik på at informere bedst muligt.

Derefter nævnte hr. Simonsen, at en række medarbejdere havde henvendt sig til ham. Jeg har selv fået en lang række reaktioner og forsøgt at hjælpe, hvor det har været muligt, herunder ikke mindst ekstraarbejderne, således som aktstykket over for finansudvalget i dag vil vise. Men hvis man skal holde sig til reaktionerne, således som de også er fremkommet i relation til personaleorganisationerne, tvivler jeg på, at hr. Simonsen har fået de oplysninger og de spørgsmål stillet de pågældende steder fra. Der har traditionelt, som jeg var inde på det, været et meget godt og åbent samarbejde med disse organisationer, og det agter vi naturligvis at fortsætte.

Simonsen: Jeg går ikke ud fra, at ministeren havde regnet med, at jeg her fra folketingets talerstol skulle nævne navnene på de mennesker, som har kritiseret forholdene, som de har været gennem den senere tid inden for DSB.

Jeg gjorde udtrykkelig rede for, at jeg har været stillet over for dette spørgsmål gennem et halvt år ved en række møder, men

ikke ment, at der var tilstrækkeligt grundlag for at tage det op. Til gengæld har jeg i den sidste tid mødt det så mange gange og med så stor en understregning af de pågældende medarbejdere, at jeg mener, det er naturligt og rigtigt at tage det op nu.

Ministeren svarede sådan set ikke på mit kontante spørgsmål i anden omgang, for det er jo ikke muligt med den korte tid, vi har til rådighed i spørgetiden her, at bore i den redegørelse, som ministeren har givet. Men jeg spurgte før: giver denne situation alligevel ikke ministeren anledning til at prøve på under alle omstændigheder at forbedre samarbejdsforholdene inden for virksomheder af DSB-type, således at statsvirksomheder kunne vise vejen for andre virksomheder i dette samfund som helhed?

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Vi er jo begge to fanget af tidsklausulen, og den redegørelse, som hr. Simonsen efterlyser, kan det også være lidt vanskeligt for mig at afgive på de få minutter, der er mig beskåret.

Jeg bad ikke på nogen måde om at få nævnt navne. Jeg understregede bare, at en række af disse samarbejdsaktiviteter, som er helt naturlige for DSB, foregår med organisationerne og deres repræsentanter rundt omkring i de enkelte udvalg.

Vi søger i DSB stedse at forbedre informationen og samarbejdet, og jeg synes, det er en smule uretfærdigt at fremkomme med disse påstande uden at betragte den udvikling, som inden for DSB er pågået i de senere år, og som har været ganske klart præget af en stadig større åbenhed, en stadig større indflydelse for de ansatte i DSB, og blot kritisere uden at sammenholde denne kritik med den nævnte udvikling. Det er et helt andet DSB, vi står med i dag end for 5 år siden, og jeg synes, at man bør holde sig det samarbejdsforhold for øje og støtte DSB i den udvikling, som her finder sted. Der skal i hvert fald ikke være nogen tvivl om min og regeringspartiets støtte.

Buchart Petersen: Jeg vil gerne takke, fordi det er blevet muligt i henhold til folketingets forretningsorden at komme med tillægsspørgsmål, og jeg vil sådan set gerne takke ministeren for de udtalelser, der er faldet. Det, der kalder mig herop, er den